

fortere Stræfningers Fuldførelse gjøres tilgængelig i en større Grad, eller Communicationen paa en længere Veistrafning kan væsentligt lettes ved Grundforbedring af saadanne Veistykter, som i særdeles Grad trænge til Ombygning".

Subsidiært:

at Slutningen af Udvalgets Forslag fra Ordene „nemlig først etc." udgaaer.

Ordføreren: Det Forslag, Udvalget har stillet til dette Punkt, er foranlediget ved den Erfaring, Udvalget kom til at gjøre, ved at forhandle Udgifterne til Veivæsenet paa Indenrigsministeriets Budget. I det man nemlig undersøgte, hvorledes Ministeriet havde tænkt sig den ikke ubetydelige Sum anvendt, som paa Budgettet er opført til nye Hovedlandeveies Anlæg, og drøftede de forskellige Anskuelser, som kunde komme frem angaaende Hensigtsmæssigheden af Ministeriets Plan, kom man til Erkjendelse af, at, selv om man ikke kunde billige nogle af de fremsatte Forslag, og maatte ønske Ændringer foretagne deri, vilde dette dog, under de hidtil værende Forhold være en Umulighed, i det nemlig hele Veivæsenets Ordning og Anlægget af nye Landeveie er grundet paa en Lov, som bestaaer med fuld Gyldighed fra September 1841 af. Denne Lov er nemlig saaledes indrettet, at Forberedelserne til de Veie, som agtes anlagte i et eller andet Aar, s. Ex. Licitationer o. s. v., allerede maae være foretagne og fuldendte i November Maaned i det foregaaende Aar. Da nu Finantsloven ikke kan ventes noget Aar at ville være vedtagen i November Maaned, efter som Rigsdagen først kommer sammen i October Maaned, bliver Følgen heraf den, at enhver Indskydelse, som Rigsdagen kunde ønske at udøve paa Bevilgelsen til Veivæsenet, bliver illusorisk. Der maatte da enten foretages en Forandring i den bestaaende Lovgivning, alene af dette Hensyn, eller ogsaa maatte man see at finde en Form, hvorunder Rigsdagen kunde gjøre sin Indskydelse gjældende paa dette vigtige Anliggende. Udvalget har i denne Anledning havt en Conference med den ærede Indenrigsminister, som har erkjendt det Grundede i Udvalgets Betragtning af Sagen, og erklæret sig villig til at tiltræde det For-

slag, som af Udvalget er blevet stillet. Udvalgets Forslag gaaer ud paa, at der Hvergang af Rigsdagen skal bestemmes, hvilke Forberedelser der i det følgende Aar skulde træffes, for at der i det næstfølgende Aar kan blive anlagt visse Hovedlandveiestrafninger, saaledes at altsaa Rigsdagen, ved iaar at votere Udvalgets Forslag, vil have sikret sig, at de Landveiestrafninger, som man maa ansee det ønskeligt snarest blive fuldendte, virkelig blive tagne under Arbejde, og vil da kunne bevilge de dertil fornødne Udgifter opførte paa næste Aars Budget.

Bregendahl: Forsaavidt Udvalget i sin Betænkning, ligesom den ærede Ordfører nu i sin Udtalelse, ved at fremhæve Nødvendigheden af allerede nu at tage Bestemmelser om Arbejder, ikke i det nu først forestaaende men i det derpaa følgende Finantsaar har støttet sig til den Fremgangsmaade, som efter Betænkningen skal finde Sted med Hensyn til Forberedelsen af Veie, er jeg ganske enig med Udvalget i, at Sligt vil være nødvendigt, naar man gennem Finantsloven skal bestemme det aarlige Veiarbeides Udførelse, men, naar Udvalget, fordi det saaledes under denne Forudsætning kan være nødvendigt, at der i Finantsloven tages en Bestemmelse om Sligt, deraf tager Anledning til at gjøre det bestemte Forslag, som indeholdes under Nr. 13, saa kan jeg ikke være enig med det ærede Udvalg i dette Forslag. Det synes jo vel nærmest, at, da der kun er Spørgsmaal om Finantsloven for et enkelt Aar, at der da ikke ved det Forslag kunde været givet nogen Bestemmelse for en længere Tid end for dette enkelte Finantsaar; men jeg kan dog ikke, hverken efter Udvalgets Motivering eller efter den Maade, hvorpaa Forslaget er affattet, forstaae Slutningen af Forslaget anderledes, end at det er en for en længere Tid lagt Arbejdsplan, naar det heder, at det er først paa den østre jydsk Hovedlandveiestlinie og derefter paa Veilinien imellem Aarhus og Ringkjøbing, saavel øster som vesterrefter, at der skal arbejdes; thi, naar man seer den Oversigt, som er os meddeelt angaaende de tilbagestaaende Veiarbejder, vil man have bemærket, at der paa den østre Hovedlandveiestlinie endnu maa udføres et Ar-